

„Začínám tě znát, vždycky si byl takový, už v době michelinských map: roky makáš někde stranou jako vzteklý a pak, jakmile to vystavíš, jakmile dosáhneš uznání, necháš to plavat.“

„S drobnými rozdíly. Tady jsem začínal tápat, když jsem sekl s »Damienem Hirstem a Jeffem Koonsem«.

„Já vím; právě to mě taky dokopalo, abych uspořádal výstavu. Mimochodem jsem rád, žeš ten obraz nedodělal. Přesto se mi tvoje myšlenka líbila, ten projekt měl historickou nosnost, šlo o dost výstižný komentář stavu umění v určité době. Skutečně došlo k jistému rozdělení: na jedné straně zábava, sex, kýč, nevinnost; na druhé trash, smrt, cynismus. Jenomže ve tvé situaci by to nevyhnutelně interpretovali jako dílo druhořadého umělce, žárlícího na úspěch bohatších kolegů; vůbec jsme v bodě, kdy úspěch na trhu opravňuje a zhodnocuje cokoliv, nahrazuje všechny teorie, nikdo už nevidí dál, vůbec nikdo. Teď si ten obraz budeš moct dovolit, je z tebe nejlépe placený francouzský umělec; ale vím, že ho nenamaluješ, protože přejdeš k něčemu dalšímu. Možná, že prostě necháš portrétů; nebo rovnou celého figurativního malířství a vrátíš se k fotce. Nemám ponětí.“